

Uitspraak 200704458/1

DATUM VAN UITSpraak woensdag 18 juni 2008
 TEGEN het college van gedeputeerde staten van Drenthe
 PROCEDURESORoot Eerste aanleg - meervoudlg
 RECHTSGEBIED Ruimtelijke-ordeningskamer - Bestemmingsplannen Drenthe

200704458/1.

Datum uitspraak: 18 juni 2008

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak In het geding tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats],

en

het college van gedeputeerde staten van Drenthe,

verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 mei 2007 heeft het college van gedeputeerde staten van Drenthe (hierna: het college) besloten over de goedkeuring van het door de raad van de Emmen (hierna: de raad) bij besluit van 28 september 2006 vastgestelde bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" (hierna: het plan).

Tegen dit besluit heeft [appellant] bij brief, bij de Raad van State Ingekomen op 29 juni 2007, beroep ingesteld.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

De Stichting Adviesring Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft desverzocht een deskundigenbericht uitgebracht. [appellant] en het college en wethouders van Emmen hebben hun zienswijze daarop naar voren gebracht.

[appellant] heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 mei 2008, waar [appellant], in persoon en bijgestaan door mr. B.F. Bult, en het college, vertegenwoordigd door ambtenaar in dienst van de provincie, zijn verschenen.

Voorts zijn de raad, vertegenwoordigd door mr. M. Groenewegen, ambtenaar in dienst van de gemeente en [exploitant], vertegenwoordigd door [gemachtigden],

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 28, tweede lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, gelezen in samenhang met artikel 10:27 van de Algemene wet bestuursrecht, rust op taak om - in voorkomend geval mede op basis van de ingebrachte bedenkingen - te onderzoeken of het plan niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. De rekening te houden met de aan de raad toekomende vrijheid om bestemmingen aan te wijzen en voorschriften te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ordening nodig acht. Daarnaast heeft het college er op toe te zien dat het plan en de totstandkoming daarvan niet in strijd zijn met het recht.

2.2. Het plan heeft betrekking op een nieuw te ontwikkelen sport- en recreatiegebied ten noordwesten van Zwartemeer met een oppervlakte van circa 32 hectare, belangrijk deel bebossen van het gebied, worden een sportveld, twee tennisbanen, een recreatieplas, een kleine golfbaan, een paintballarea, een camping en 35 bij gerealiseerd. Voorts voorziet het plan in maximaal twee dienstwoningen, een horecagelegenheid die bestaat uit twee restaurants en een sportcafé met bijbehorend evenementenhal en een aantal gebouwen voor sanitair en kleedruimtes.

m.e.r.-beoordeling

2.3. [appellant] betoogt dat het college het plan niet had mogen goedkeuren. Daartoe voert hij aan dat gelet op de in het plan voorziene horecagelegenheid met en de gebruiksmogelijkheden van het terrein, ten onrechte is besloten om geen milieueffectrapport (hierna: MER) op te stellen en daarbij alternatieve locaties te betrekken globale karakter van het plan, de uitkomst van het akoestisch onderzoek en de afstand van het terrein tot zijn woning had die m.e.r.-rapportage wel moeten plaats exacte locatie voor de horecagelegenheid met bijbehorende terrassen en evenementenhal ontbreekt en niet op voorhand vast staat dat de geluidssnelen vanuit de n afdoende zullen zijn om mogelijke overschrijdingen te ondervangen.

2.3.1. Ingevolge artikel 7.27, derde lid, van de Wet milieubeheer (hierna: Wm) neemt het bevoegd gezag een beslissing omtrent een krachtens artikel 7.2, eerste aangewezen activiteit, en ten aanzien waarvan geen provinciale verordening krachtens artikel 7.6, eerste lid, van toepassing is, niet dan nadat toepassing is gegeven 7.8a tot en met 7.8d.

Ingevolge artikel 7.2, eerste lid, onder b, worden bij algemene maatregel van bestuur de activiteiten aangewezen waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of bijzondere omstandigheden waaronder zij worden ondernomen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben.

Ingevolge artikel 7.2, vierde lid, worden terzake van de activiteiten, bedoeld in het eerste lid, onder b, de categorieën van besluiten aangewezen in het kader waar gezag krachtens de artikelen 7.8b of 7.8d moet beoordelen of die activiteiten de in dat onderdeel bedoelde gevolgen hebben, en indien dat het geval is, bij de voor een milieu-effectrapport moet worden gemaakt (hierna: de m.e.r.-beoordeling).

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, neemt, behoudens in het geval dat toepassing is gegeven aan artikel 7.8a, derde lid, het bevoegd gezag uiterlijk zes weken na de ontvangst een beslissing omtrent de vraag of bij de voorbereiding van het betrokken besluit voor de activiteit, vanwege de belangrijke nadelige gevolgen die zij veroorzaken, een milieu-effectrapport moet worden gemaakt.

Ingevolge onderdeel D.10.1 van de bijlage bij het Besluit milieu-effectrapportage 1994, gewijzigd bij besluit van 16 augustus 2006 (Stb. 2006, 388, hierna: het Be activiteiten en besluiten, ten aanzien waarvan de procedure als bedoeld in de artikelen 7.8a tot en met 7.8e van de Wm van toepassing is, onder meer aangewezen van het plan, bedoeld in artikel 10 van de WRO dat voorziet in de aanleg, wijziging of uitbreiding van één of meer recreatieve of toeristische voorzieningen, in geval activiteit betrekking heeft op een oppervlakte van 25 hectare of meer.

Het plan voorziet in een recreatiegebied met een oppervlakte van circa 32 hectare. Gelet hierop dient op grond van artikel 7.2, vierde lid, van de Wm, in samenhang D.10.1 van de bijlage bij het Besluit, te worden beoordeeld of een milieu-effectrapport moet worden gemaakt.

2.3.2. Bij besluit van 22 maart 2005 heeft het college van burgemeester en wethouders geoordeeld op basis van een door het Ingenieursbureau Oranjewoud B.V. c beoordelingsnotitie dat er geen sprake is van bijzondere omstandigheden ten aanzien van de kenmerken en de locatie van de voorgenomen activiteit, zodat geen n bestaat. Het college heeft dit standpunt overgenomen en aan het bestreden besluit ten grondslag gelegd. Daarbij is het college uitgegaan van een reële inschatting mogelijkheden van het plan en de daarmee samenhangende geluidsbelasting bij een representatieve bedrijfsituatie. De op basis van het plan mogelijke inrichting voldoen aan de eisen van de milieuwetgeving. Niet valt in te zien dat hetgeen op basis van het plan mogelijk is vanwege milieuhygiënische redenen niet uitvoerbaar het bestreden besluit.

2.3.3. Ingevolge artikel 3.1 van de voorschriften van het plan zijn de op de plankaart als "Sportlandgoed" aangegeven gronden, voor zover hier van belang, bestemd

- dagrecreatieve voorzieningen, zoals paintball, recreatieplas en sportvelden, voor zover deze gronden zijn aangeduid met Rd;

- verblijfsrecreatie, voor zover deze gronden zijn aangeduid met Rv

- horeca, voor zover deze gronden zijn aangeduid met h

- afschermdende aarden wal van maximaal 2,5 meter hoog, voor zover deze gronden zijn aangeduid als "planzone I";

- afschermdende aarden wal van maximaal 3,0 meter hoog, voor zover deze gronden zijn aangeduid als "planzone II"

Ingevolge artikel 3.2 bedraagt het maximaal te bouwen oppervlak ten dienste van horeca 2000 m².

2.3.4. In de m.e.r.-beoordelingsnotitie van Ingenieursbureau Oranjewoud en het daaraan ten grondslag gelegde akoestisch onderzoek van Stroop raadgevende ing september 2004 is voor wat betreft de geluidsemissie van het sportlandgoed uitgegaan van een noordelijk binnen het als "horeca" aangeduide gebied gelegen horeca circa 1600 m², bestaande uit twee restaurants met bijbehorende terrassen en een evenementenhal. Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat indien bij het ontwerp (dak van de evenementenhal rekening wordt gehouden met een geluidsisolatie waarde RA, pop van ten minste 48 dB, het sportlandgoed op alle beoordelingspunten

gehanteerde toetsingskader voldoet. Blijkens het overgelegde aanvullend akoestisch onderzoek van 7 februari 2008 is de deelbijdrage van het stemgeluid afkomstig buitenterrassen en het sportveld, gelet op de grote afstand van deze accommodaties tot de woonomgeving en de ligging hiervan achter geluidswallen, te verwaarlozen overige "concentraties" aan stemgeluid op het sportlandgoed geen sprake.

2.3.5. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 6 maart 2002 in zaak nr. 200100774/1; BR 2002, blz. 958, moet bij de beoordeling van een m.e.r. gekoppeld aan een ruimtelijk plan, worden uitgegaan van hetgeen het plan mogelijk maakt. Het gebied dat volgens het plan voor horecabebouwing in aanmerking dat waarop het akoestisch onderzoek is gebaseerd en waar bij het maken van de m.e.r.-beoordeling van uit is gegaan. Anders dan het college in het bestreden besluit overwogen is bij het maken van de m.e.r.-beoordeling enkel uitgegaan van het horecagebouw zoals de initiatiefnemer dat heeft beschreven en niet van de planologische mogelijkheden die het plan biedt. Gelet op de omvang van de verschillen tussen beide voor zover het betreft de mogelijkheden en situering van bebouwing ten bet meer horeca-richtingen en evenementenhallen, kon de uitgevoerde m.e.r.-beoordeling niet ten grondslag worden gelegd aan de vaststelling en goedkeuring van college heeft dit niet onderkend.

2.3.6. De Afdeling zal de vernietiging van het bestreden besluit beperken tot het zuidelijke gedeelte van de bestemming "Sportlandgoed" met de aanduiding "horeca aangegeven op de bij deze uitspraak behorende kaart. Daarbij wordt het volgende in aanmerking genomen.

Ter zitting is gebleken dat het sportlandgoed met het noordelijk binnen het als "horeca" aangeduide gebied gelegen horecagebouw reeds als zodanig is gereclassificeerd de uitgangspunten waarvan bij de opstelling van het akoestisch onderzoek en de m.e.r.-beoordeling is uitgegaan. Zoals hiervoor is overwogen kan het sportlandgo situering van het horecagebouw blijkens het akoestisch onderzoek van 2004, aangevuld in 2008, aan de geluidseisen voldoen.

De door [appellant] aangehaalde constatering uit het deskundigenbericht dat, gelet op de maatgevende beoordeling in het akoestisch onderzoek, de vraag kan worden verrichte onderzoek wel een voldoende betrouwbaar beeld geeft van de geluidsbelasting als gevolg van de sport- en recreatieactiviteiten, deelt de Afdeling niet. De zag op het aanmerken in het resumé van het akoestisch onderzoek van de woning aan het Verlengde van Echtenskanaal NZ nummer 1 als maatgevend voor de gevolgen van schietlawaaï, terwijl volgens het deskundigenbericht de woning met nummer 14 het dichtst bij de "paintedballarea" is gelegen. Laatstbedoelde woning is in van het akoestisch onderzoek over de geluidsbelasting in verband met de geluidmeting van de paintballactiviteiten ook als maatgevend aangemerkt, zodat het in de deskundige en in het resumé van het onderzoeksrapport genoemde adres op een kennelijke verschrijving berust.

[appellant] kan verder niet worden gevolgd in zijn betoog dat voor het sportlandgoed in verband met geluidhinder een voorkeursafstand tot milieugevoelige functie 300 meter moet worden aangehouden, zoals die voor de categorie "Recreatiecentra, vaste kermis e.d." is opgenomen in de VNG-brochure "Bedrijven en milieuzones heeft zich met juistheid op het standpunt gesteld dat de in de VNG-brochure opgenomen minimumafstand van 30 tot 50 meter voor de categorieën "Kampeerterreel vakantiecentra e.d.", "Discotheken, muziekcafés" en "Evenementenhallen" aansluiten bij de opzet van het sportlandgoed. Deze afstand wordt, nu [appellant] op de het opperlichte horecagebouw woont, niet overschreden. De door [appellant] bedoelde categorie "Recreatiecentra, vaste kermis e.d." ziet op grootschalige pretparken kermissen. Een dergelijke inrichting van het sportlandgoed valt, nu de planvoorschriften voor dagrecreatieve voorzieningen slechts gebouwen ten behoeve van ontd kleedruimte en sanitaire voorzieningen toestaan, alsmede bouwwerken, geen gebouwen zijnde met een maximale hoogte van 6 meter, niet te verwachten.

Het vorenstaande leidt ertoe dat het college zich ten aanzien van de bestemming "Sportlandgoed" met een horecagebouw in het noordelijk als zodanig aangeduide redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen sprake is van een activiteit die vanwege de bijzondere omstandigheden waaronder zij wordt ondernomen nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. Het bestreden besluit kan in zoverre in stand blijven. Aldus was er, anders dan [appellant] betoogt, geen aanleiding het bestreden besluit te betrekken.

Luchtkwaliteit

2.4. [appellant] stelt dat bij het onderzoek naar de gevolgen van het plan voor de luchtkwaliteit enkel is uitgegaan van de door de initiatiefnemer aangeleverde gegevens berekeningen ontbreken en in dat onderzoek geen rekening is gehouden met de activiteiten die het plan zelf toestaat.

2.4.1. Bij de bepaling van het aantal verkeersbewegingen als gevolg van het plan is uitgegaan van de representatieve bedrijfs situatie van het sportlandgoed zoals in akoestisch onderzoek. [appellant] heeft niet aannemelijk gemaakt dat dit aantal verkeersbewegingen, dat gerelateerd is aan het aantal te verwachten bezoekers in sportlandgoed, geen reële inschatting is.

In de toelichting van het plan is een luchtkwaliteitsberekening volgens CAR versie 4.1.3. opgenomen voor het Verlengde van Echtenskanaal. Daaruit blijkt volgens de geen overschrijding van de grenswaarden plaats zal vinden. Blijkens het deskundigenverslag verschaft deze berekening geen inzicht in de huidige concentraties, de marge aanwezig tussen de achtergrondconcentraties in het jaar 2010 en de grenswaarden voor dat jaar. Gezien de betrekkelijk geringe hoeveelheid verkeersbeweï extra genereert, is het niet te verwachten dat de bijdrage vanwege het plan zal zorgen voor overschrijdingen, aldus het deskundigenverslag.

Het college heeft zich verder met juistheid op het standpunt gesteld dat, naast de verkeersaantrekkende werking van het sportlandgoed, de activiteiten die plaatsv landgoed zelf, te weten paintballen, tennissen, kamperen, horeca en het houden van evenementen, geen voor de luchtkwaliteit relevante emissie van stoffen oplev dientengevolge ook niet relevant zijn voor de beoordeling van de emissieberekening. De door [appellant] aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 19 april 2006, 200505698/1 had betrekking op een bedrijventerrein en is dan ook niet vergelijkbaar met het sportlandgoed.

Dit betoog faalt.

2.5. De conclusie is dat hetgeen [appellant] heeft aangevoerd aanleiding geeft voor het oordeel dat het plan, voor zover dit betreft het in overweging 2.3.6. bedoel gedeelte van het plandeel met de bestemming "Sportlandgoed" en de aanduiding "horeca", is vastgesteld in strijd met artikel 7:27 van de Wm. Door het plan niet te keuren, heeft het college gehandeld in strijd met dit artikel in samenhang met artikel 10:27 van de Algemene wet bestuursrecht. Het beroep is in zoverre gegrond. besluit dient te worden vernietigd voor zover het betreft het gedeelte van het plandeel, zoals nader aangegeven op de bij deze uitspraak behorende kaart.

Hieruit volgt dat er rechtens maar één te nemen besluit mogelijk is, zodat de Afdeling aanleiding ziet om goedkeuring te onthouden aan dit gedeelte van het plan.

2.6. Voor het overige geeft hetgeen [appellant] heeft aangevoerd, geen aanleiding voor het oordeel dat het college zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft het plan in zoverre niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

Daarin wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

Het beroep is voor het overige ongegrond.

2.7. Het college dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het beroep gedeeltelijk gegrond;

II. vernietigt het besluit van 5 mei 2007, kenmerk 20/5.4/2006011814, voor zover het betreft een gedeelte van het plandeel met de bestemming "Sportlandgoed" "horeca", zoals nader aangegeven op de bij deze uitspraak behorende kaart;

III. onthoudt goedkeuring aan het onder II. bedoelde gedeelte van het plandeel;

IV. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het besluit voor zover dit onder II. is vernietigd;

V. verklaart het beroep voor het overige ongegrond;

VI. veroordeelt het college van gedeputeerde staten van Drenthe tot vergoeding van bij [appellant] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen pro bedrag van € 848,98 (zegge: achthonderdachtenveertig euro en achtennegentig cent), waarvan € 805,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verle rechtsbijstand; het dient door de provincie Drenthe aan [appellant] onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;

VII. gelast dat de provincie Drenthe aan [appellant] het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 143,00 (zegge: hono euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. P.J.J. van Buuren, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, leden, in tegenwoordigheid van mr. F ambtenaar van Staat.

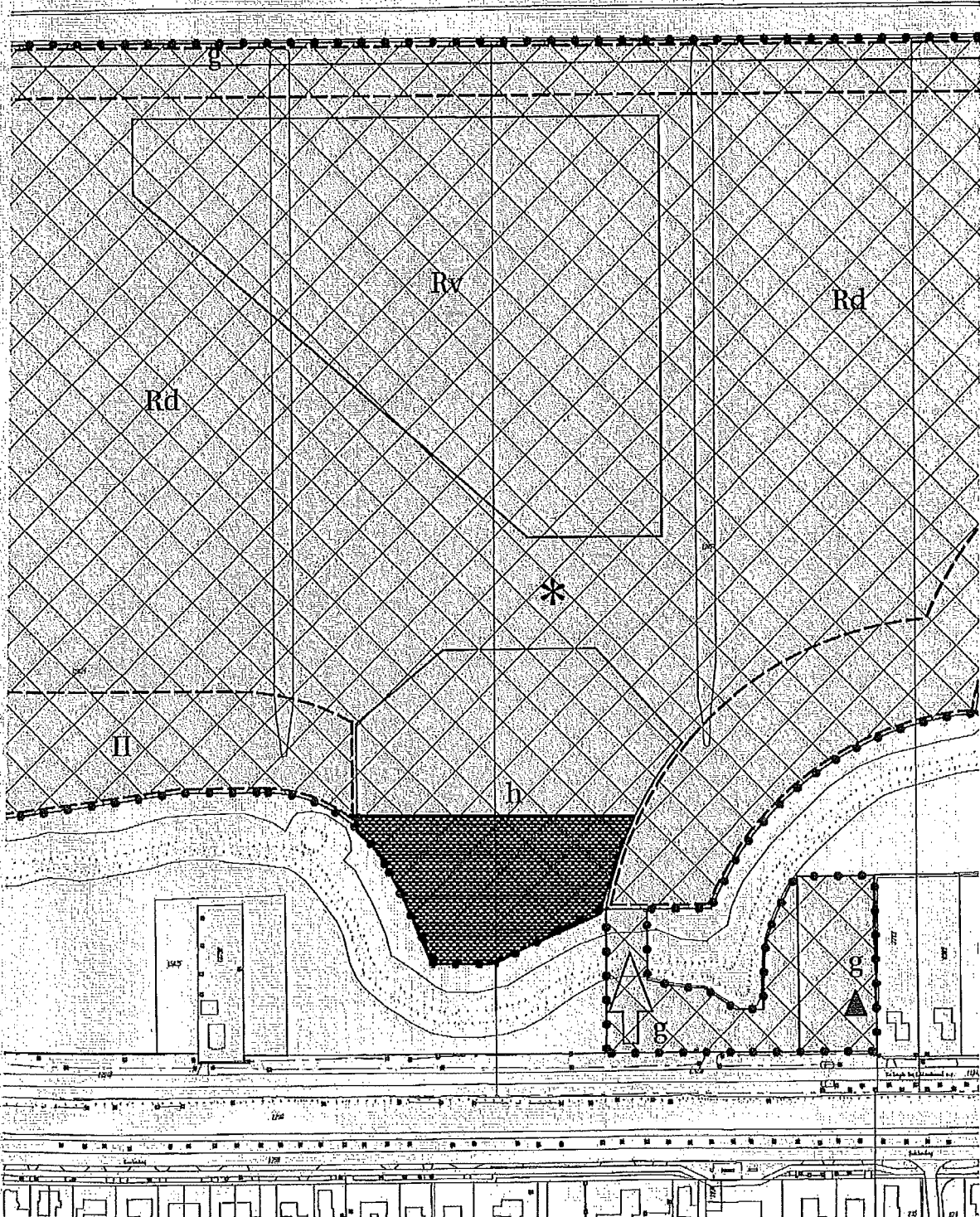
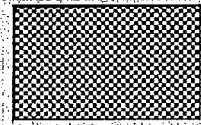
w.g. Van Buuren w.g. Boermans

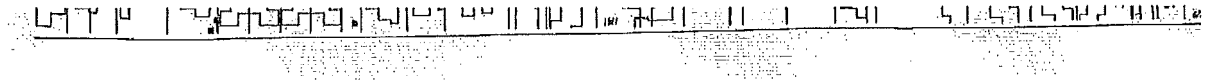
voorzitter ambtenaar van Staat

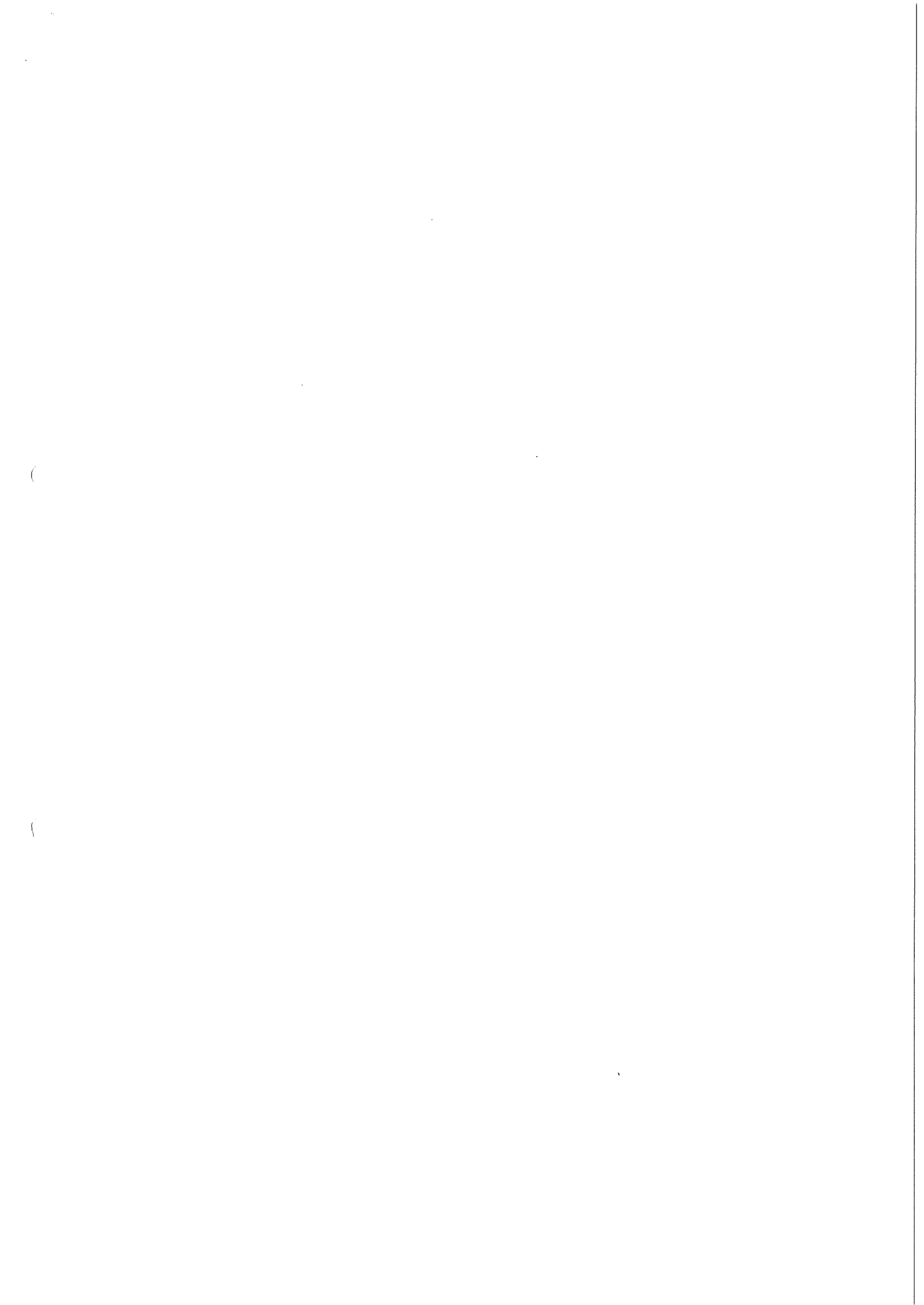
Uitgesproken in het openbaar op 18 Juni 2008

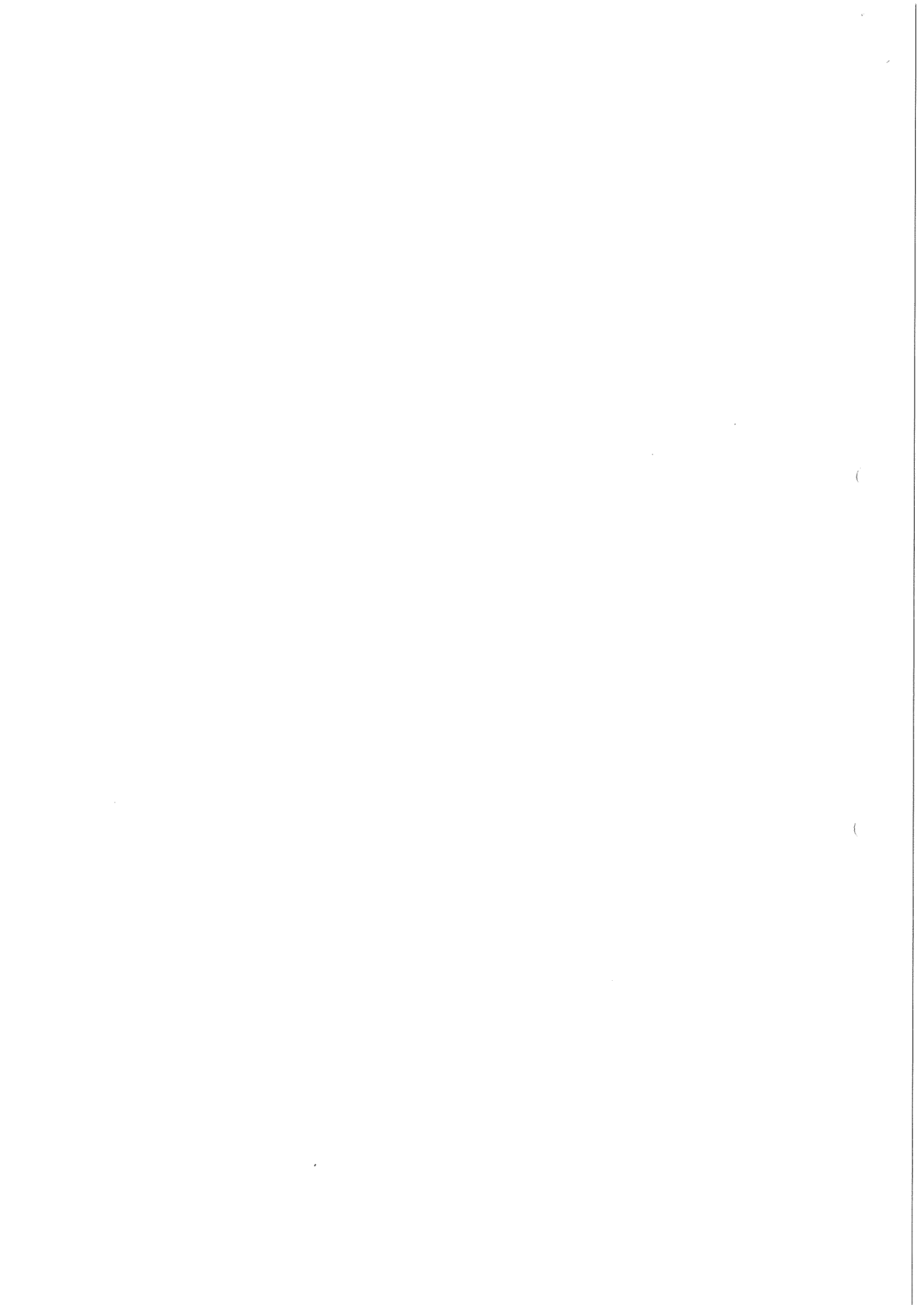
429.

Het in de beslissing onder I. van uitspraak no. genoemde planonderdeel is als volgt:

Uitspraak 201207579/1/A1

DATUM VAN UITSPRAAK woensdag 13 maart 2013
TEGEN het college van burgemeester en wethouders van Emmen
PROCEDURESOORT Hoger beroep
RECHTSGEBIED Algemene kamer - Hoger Beroep Bestuursdwang /
Dwangsom

201207579/1/A1.

Datum uitspraak: 13 maart 2013

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend te [woonplaats], gemeente Emmen,

tegen de uitspraak van de rechtbank Assen van 12 juli 2012 in zaak nr. 12/345 in het geding tussen:

[appellant]

en

het college van burgemeester en wethouders van Emmen.

Procesverloop

Bij besluit van 11 mei 2011 heeft het college geweigerd handhavend op te treden tegen de horeca-activiteiten in het hoofdgebouw op het perceel van het Sportlandgoed 't Swartemeer.

Bij besluit van 24 oktober 2011 heeft het college het door [appellant] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 12 juli 2012 heeft de rechtbank het door [appellant] daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit van 24 oktober 2011 vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen van dat besluit geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft [appellant] hoger beroep ingesteld.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 12 februari 2012, waar [appellant], vertegenwoordigd door mr. B.F. Bult, en het college, vertegenwoordigd door mr. M. Groenewegen en ing. B.H.J. Harms, beiden werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

Overwegingen

1. De rechtbank heeft vastgesteld dat het hoofdgebouw niet overeenkomstig de daarvoor verleende bouwvergunning is gebouwd, dat het zuidelijke deel van het hoofdgebouw, dat wordt gebruikt voor horeca-activiteiten, is gelegen binnen het gedeelte van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" waaraan bij uitspraak van de Afdeling van 18 juni 2008 in zaak nr. 200704458/1, goedkeuring is onthouden en dat niet in geschil is dat bedoeld gebruik in strijd is met de ter hoogte van het zuidelijke deel van het hoofdgebouw geldende bestemming. Voorts heeft zij overwogen dat het college zich derhalve ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het niet bevoegd was handhavend op te treden tegen dat gebruik. Vervolgens heeft de rechtbank de rechtsgevolgen van het besluit van 24 oktober 2011 in stand gelaten, omdat het college zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat handhaving in dit geval onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen.

2. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte de rechtsgevolgen van het besluit van 24 oktober 2011 in stand heeft gelaten. Volgens [appellant] heeft de rechtbank niet onderkend dat de overtreding niet valt aan te merken als een overtreding van geringe ernst, nu het thans in geding zijnde gedeelte van het hoofdgebouw ongeveer 75 m² beslaat en heeft de rechtbank ten onrechte bij haar oordeel betrokken dat de Afdeling zou hebben beoogd goedkeuring te

verlenen aan hetgeen feitelijk is gebouwd. Voorts zal volgens [appellant] geen ernstige beperking van het gebruik van het hoofdgebouw ontstaan nu het college vrij staat te bepalen op welke wijze handhavend wordt opgetreden en het gebouw grotendeels nog steeds ten behoeve van horeca-activiteiten kan worden gebruikt. Verder betoogt [appellant] dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de gemeente Emmen direct van start is gegaan met het legaliseren van het gebruik.

2.1. Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder bestuursdwang of dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd dit niet te doen. Dit kan zich voordoen indien concreet uitzicht op legalisering bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

2.2. Vast staat dat van een overtreding sprake is en geen concreet zicht op legalisering bestaat. Ter zitting heeft het college over het bestaan van dat zicht te kennen gegeven dat mogelijk in augustus 2013 een ontwerp van een bestemmingsplan ter inzage wordt gelegd. Het enkele feit dat de gemeente gestart zou zijn met de voorbereiding van een bestemmingsplan betekent niet dat het college heeft mogen afzien van handhavend optreden omdat dit onevenredig zou zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen.

Uit nameting op de tekening, waarop de vergunde en de feitelijke situering van het hoofdgebouw en de ligging van de grens met het plandeel van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" waaraan de Afdeling goedkeuring heeft onthouden zijn weergegeven, blijkt dat het gaat om een overschrijding van het gebied waaraan goedkeuring is onthouden met ongeveer 75 m². Gelet op deze omvang is van een overtreding van geringe aard of ernst geen sprake.

Anders dan de rechtbank heeft overwogen volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 18 juni 2008 niet dat daarbij het hoofdgebouw zoals dat feitelijk is gerealiseerd is uitgezonderd van het gebied waaraan goedkeuring is onthouden. Hierbij is van belang dat in die uitspraak ervan is uitgegaan dat het horecagebouw was gerealiseerd overeenkomstig de uitgangspunten van het akoestisch onderzoek van Stroop van 20 september 2004 en dat uit dat onderzoek bleek dat met deze situering van het hoofdgebouw aan de geluidseisen kon worden voldaan. In dit onderzoek is gelet op de daarbij behorende tekening uitgegaan van een situering van het hoofdgebouw overeenkomstig de ingediende aanvraag om bouwvergunning. Nu het akoestisch onderzoek niet aansluit op het feitelijk gerealiseerde hoofdgebouw, blijkt daaruit niet dat, voor zover het horecagebouw is gelegen binnen het gebied waaraan goedkeuring is onthouden, aan de geluidseisen kan worden voldaan.

Voorts is, anders dan de rechtbank overweegt, niet gebleken dat handhavend optreden zou leiden tot een ernstige beperking van het gebruik van het gehele hoofdgebouw. Hierbij is van belang dat slechts een gedeelte van één van de vier vleugels van het hoofdgebouw is gelegen in het gebied waaraan goedkeuring is onthouden en het grootste gedeelte derhalve nog in gebruik kan blijven voor horecadoeleinden. Zoals [appellant] terecht betoogt kan uit de enkele omstandigheid dat het gemeentebestuur mogelijk medeverantwoordelijk kan worden gehouden voor het onjuist uitzetten van het hoofdgebouw, wat daar van zij, niet worden afgeleid dat handhaving dusdanig onevenredig zou zijn dat daarvan behoorde te worden afgezien gelet op de met handhaving te dienen belangen.

Het college heeft derhalve niet alsnog deugdelijk gemotiveerd waarom het zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het onevenredig zou zijn handhavend op te treden. De rechtbank heeft gelet hierop ten onrechte de rechtsgevolgen van het besluit van 24 oktober 2011 in stand gelaten.

Het betoog slaagt.

3. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd voor zover de rechtsgevolgen van het besluit van het college van 24 oktober 2011 in stand zijn gelaten.

4. Het college dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld. In het te vergoeden bedrag moeten de reiskosten die door de beroepsmatige rechtsbijstandverlener zijn gemaakt, geacht worden te zijn verdisconteerd.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Assen van 12 juli 2012 in zaak nr. 12/345, voor zover daarbij de rechtsgevolgen van het besluit van het college van burgemeester en wethouders van 24 oktober 2011 in stand zijn gelaten;

III. veroordeelt het college van burgemeester en wethouders van Emmen tot vergoeding van bij [appellant] in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 944,00 (zegge: negenhonderdvierenveertig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

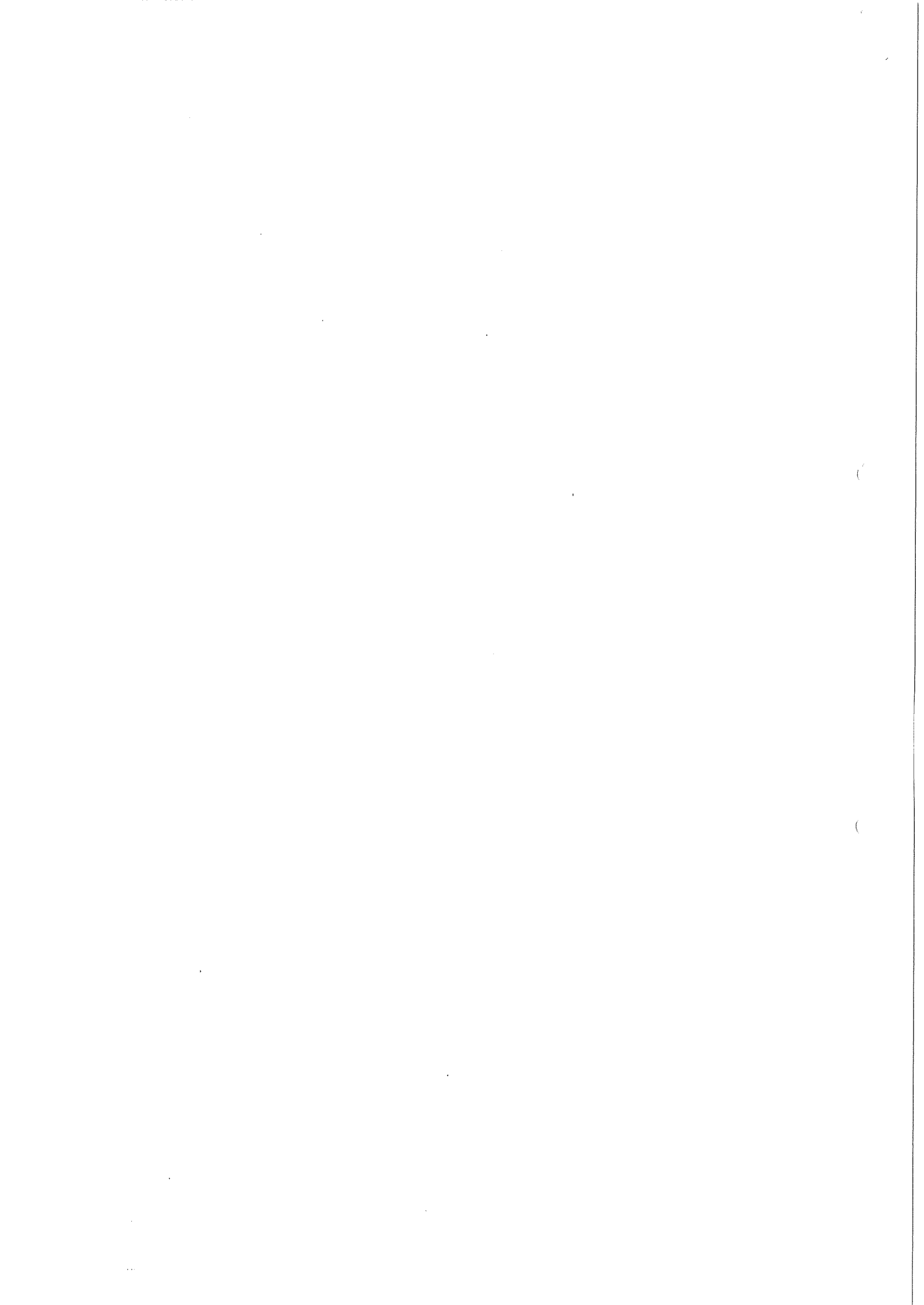
IV. gelast dat het college van burgemeester en wethouders van Emmen aan [appellant] het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 232,00 (zegge: tweehonderdtweeëndertig euro) voor de behandeling van het hoger beroep vergoedt.

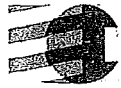
Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. W. Sorgdrager en mr. E. Helder, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.G.P. Oudenaller, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel w.g. Oudenaller
voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 maart 2013

270-700.

de Rechtspraak

Rechtbank
Noord-Nederland

[] AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX

Locatie Assen
Afdeling Bestuursrecht

mr. B.F. Bult
Rechtspraktijk mr. Bult
Postbus 40215
8004 DE Zwolle

bezoekadres
Brinkstraat 4
9401 HZ Assen

correspondentieadres
postbus 200, 9400 AE Assen

t (0592) 33 93 85
f (0592) 33 93 38
www.rechtspraak.nl
Bankrekeningnr.: 66.99.89.779

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum 2 mei 2013
onderdeel Sector Bestuursrecht
contactpersoon mevr C. Hovenga
doorkiesnummer (0592) 33 93 84
ons kenmerk zaaknummer ASS 12 / 605 GEMWT P09
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling (0592) 33 93 38
onderwerp het beroep van F.J. Germes te Zwartemeer

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer ASS 12 / 605 GEMWT P09 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een LJN-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND
Afdeling Bestuursrecht

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Afdeling bestuursrecht

locatie Assen

zaaknummer: AWB 12/605

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 25 april 2013 in de zaak tussen

F. J. Germes, te Zwartemeer, gemeente Emmen, eiser
(gemachtigde: mr. B.F. Bult),

en

het college van burgemeester en wethouders van Emmen, verweerder
(gemachtigde: A.J. Jager).

Procesverloop

Op 14 december 2011 heeft eiser verweerder verzocht handhavend op te treden tegen de horeca-activiteiten in het hoofdgebouw van het Sportlandgoed 't Swartemeer. Bij besluit van 2 februari 2012 (het primaire besluit) heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Bij besluit van 1 augustus 2012 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 3 april 2013. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Derde-belanghebbende Sportlandgoed 't Swartemeer (Sportlandgoed) heeft zich niet laten vertegenwoordigen.

De Wet Herziening Gerechtelijke Kaart is op 1 januari 2013 in werking getreden. De rechtbanken Assen, Groningen en Leeuwarden vormen met ingang van die datum tezamen de nieuwe rechtbank Noord-Nederland. Het rechtsgebied van deze rechtbank beslaat de provincies Drenthe, Fryslân en Groningen. De zaak wordt daarom verder behandeld en beslist door de rechtbank Noord-Nederland.

Overwegingen

1.1. Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" (bestemmingsplan) is het verboden de in het plan begrepen gronden en bouwwerken te gebruiken op een wijze of tot een doel strijdig met de gegeven bestemmingen. Ingevolge artikel 3.6, tweede lid, aanhef en onder d van het

bestemmingsplan wordt in elk geval tot een strijdig gebruik van gronden en bouwwerken, als bedoeld in het eerste lid, gerekend het gebruik van de horeca-inrichting als zelfstandige horeca-inrichting.

1.2. Op 29 maart 2007 heeft de Commissie voor Gemeentelijke Bestemmingsregelingen van de provincie Drenthe ingestemd met het ontwerpbesluit van gedeputeerde staten van Drenthe inzake het bestemmingsplan. Betreffende horeca staat op pagina 16 van dit besluit onder meer het volgende: "Anders dan reclamant stelt is het realiseren van een evenementenhal dan ook niet uitgesloten. Dit impliceert tevens dat evenementen, zoals door reclamant aangegeven, op basis van dit plan mogelijk zijn, althans op basis hiervan niet zijn uitgesloten. Voorwaarde hierbij is dat het gebruik van de horeca-instellingen als zelfstandige horeca-inrichting is uitgesloten. Daaruit blijkt dat horeca uitsluitend als ondersteunende activiteit van de recreatieve gebruiksmogelijkheden is toegestaan."

2. Tussen partijen is niet in geschil dat uit artikel 3.6, tweede lid, aanhef en onder d van het bestemmingsplan volgt dat op het Sportlandgoed ondersteunende horeca wel is toegestaan, maar zelfstandige horeca niet. Partijen verschillen wel van mening over de vraag of de feitelijke situatie op het Sportlandgoed in overeenstemming is met deze bepaling.

3.1. Gezien de gedingstukken heeft eiser zijn standpunt dat sprake is van zelfstandige horeca in de verschillende fases van de procedure uitvoerig heeft onderbouwd. Tevens heeft eiser verwezen naar meerdere uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS).

3.2. In het bestreden besluit stelt verweerder, in navolging van de commissie van advies voor de bezwaarschriften, dat artikel 3.6, tweede lid, aanhef en onder d van het bestemmingsplan zo moet worden geïnterpreteerd dat deze bepaling enkel verbiedt dat er alleen een horeca-inrichting wordt geëxploiteerd, los van de sport- en recreatie-activiteiten op het sportlandgoed. Dit betekent, aldus verweerder, niet dat er geen op zichzelf staande horeca-activiteiten mogen worden georganiseerd door de horeca-inrichting los van de sport- en recreatie-activiteiten op het sportlandgoed.

3.3. Op de website van het Sportlandgoed staat onder meer vermeld:
"Bij Sportlandgoed kan je terecht voor een heerlijke avond uiteten, het huren van een zaal of het organiseren van een leuke middag/ avond voor een (grote) groep. De mogelijkheden zijn eindeloos. Op zoek naar een trouwlocatie? Ben je op zoek naar een vergaderruimte voor je organisatie? Bij Sportlandgoed ben je op de juiste plek. "

en
"Voor een avond heerlijk uitgebreid uit eten onder de rook van Emmen kan je terecht in ons à la carte restaurant. Ons restaurant heeft een uitgebreide kaart met verschillende specialiteiten en daarnaast overheerlijke seizoensgebonden gerechten."

en
"Voor al je (personeels) feesten, bruiloften, bijeenkomsten en andere gelegenheden bent u bij ons aan het goede adres. Wij doen aan zaal verhuur en hebben twee zalen beschikbaar die voorzien zijn van alle faciliteiten die je nodig heb. Ook als je wil trouwen in Drenthe hebben wij een mooi arrangement om je dag onvergetelijk te maken."

3.4. In de zaak waarover de AbRS zich op 19 september 2007 (LJN: BB3820) heeft uitgesproken was volgens de toepasselijke bepaling louter een recreatiecentrum met horeca

als ondergeschikte activiteit toegestaan. Het betrokkenen college van burgemeester en wethouders stelde dat daarom zelfstandige horeca-activiteiten zoals bruiloften of verjaardagsfeesten niet toegestaan waren. De AbRS deelde deze opvatting. In de uitspraak van 3 november 2010 (LJN: BO3444) heeft de Voorzitter van de AbRS onder meer het volgende overwogen: "In voormelde planregels is naar het oordeel van de voorzitter voldoende vastgelegd dat ter plaatse van het huifkarcentrum geen zelfstandige feesten en partijen zijn toegestaan. Tevens heeft de raad ter zitting verklaard dat met de term 'ondersteunende' tot uitdrukking is geprobeerd te brengen dat de huifkarritten altijd de hoofdactiviteit moeten zijn. Gelet hierop is voldoende zeker dat feesten waarbij een huifkarrit slechts een ondergeschikt deel is van het programma, niet zullen worden toegestaan." De Voorzitter heeft in die zaak tevens op het beroep beslist.

3.5. De rechtbank deelt niet de opvatting van verweerder dat de situatie die nu voorligt niet vergelijkbaar is met de situaties in de hierboven genoemde zaken waarover de AbRS zich heeft uitgesproken. Tevens leidt de rechtbank uit deze uitspraken af dat de activiteiten die onder 3.3. zijn beschreven, niet aangemerkt kan worden als ondersteunende horeca-activiteit. De wijze waarop, blijkens de website van Sportlandgoed, van het restaurant gebruik kan worden gemaakt en de mogelijkheid om bruiloften en andere grote feesten te houden, dienen naar het oordeel van de rechtbank beschouwd te worden als het gebruik van de horeca-inrichting als zelfstandige horeca-inrichting.

4.1. Gelet op het voorgaande deelt de rechtbank de opvatting van eiser dat sprake is van strijd met artikel 3.6, tweede lid, aanhef en onder d van het bestemmingsplan. Het beroep is gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens strijd met het motiveringsbeginsel van artikel 7:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

4.2. Verweerder dient opnieuw te beslissen op het bezwaar van eiser. Hierbij zal verweerder de beginselplicht tot handhaven, zoals geformuleerd in de rechtspraak van de AbRS, tot uitgangspunt dienen te nemen.

4.3. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

4.4. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 944,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 472,- en een wegingsfactor 1) en voor door eiser gemaakte reiskosten op € 41,-.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van 156,- aan eiser te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten tot een bedrag van € 985,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T.F. Bruinenberg, rechter, in aanwezigheid van mr. H.A. Hulst, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 25 april 2013.

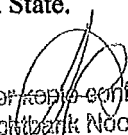
griffier

rechter

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Afschrift verzonden aan partijen op: **- 2 MEI 2013**

Voor copie conform
Rechtbank Noord-Nederland
Afdeling Bestuursrecht

HP Officejet Pro 8600 N911g Series

Faxlogboek voor
Bult Advies MKB
0384603580
06 Mei 2013 7:46

Laatste transactie

Datum	Tijd	Type	Station-ID	Duur	Pagina's	Resultaat
				Digitale fax		
6 Mei	7:42	Fax verzonden	0591685599	3:03 N.v.t.	7	OK

R

AANGETEKENDE BRIEF

NL frankering betaald € 7,70

47gr

RECOMMANDÉ

D - A - 1

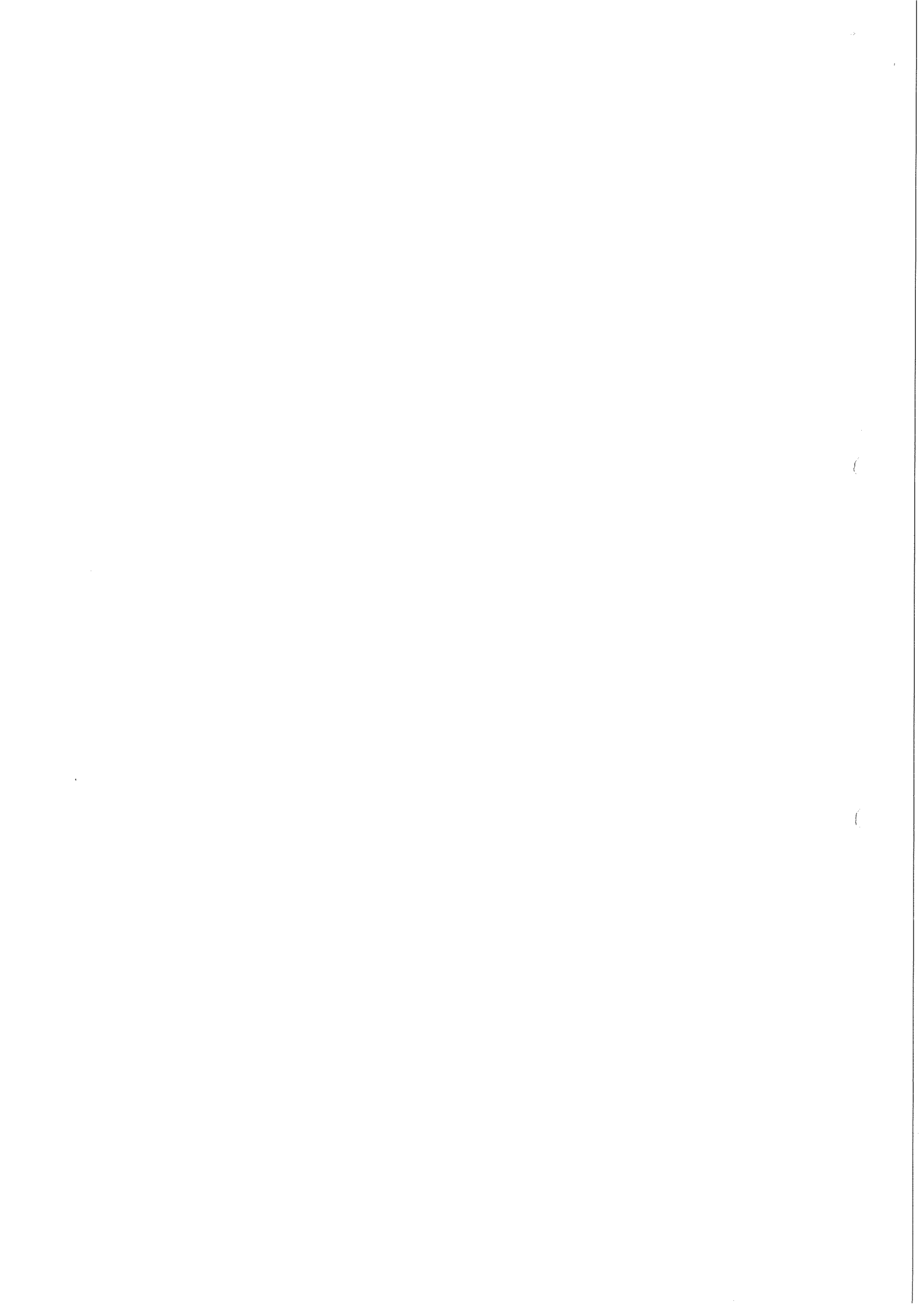
PostNL

156590 06-05-2013 11:47

NI

35HFK30ZU0Z0000

Gemeente Emmen
College van B & W
Postbus 30001
7800 RA Emmen

Uitspraak 201310282/1/R3

Datum van uitspraak: woensdag 12 november 2014

Tegen: de raad van de gemeente Emmen

Proceduresoort: Eerste aanleg - meervoudig

Rechtsgebied: Ruimtelijke-orderingskamer - Bestemmingsplannen Drenthe

201310282/1/R3.

Datum uitspraak: 12 november 2014

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant], wonend te Zwartemeer, gemeente Emmen,

en

de raad van de gemeente Emmen,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 26 september 2013 heeft de raad het bestemmingsplan "Part. herz. bestemmingsplan Sportlandgoed 't Swartemeer" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft [appellant] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De raad heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 september 2014, waar [appellant], bijgestaan door mr. B.F. Bult, en de raad, vertegenwoordigd door drs. M.A.G. Sniijders, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

Overwegingen

1. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

2. Het plan heeft betrekking op een deel van het sport- en recreatiegebied Sportlandgoed 't Swartemeer en voorziet onder meer in een juridisch-planologische regeling voor het bestaande horecagebouw.

3. [appellant] betoogt dat het plan is vastgesteld in strijd met de rechtszekerheid. Hij voert aan dat de urgentie ontbreekt om een gedeeltelijke herziening vast te stellen vooruitlopend op een algehele herziening van het bestemmingsplan voor het sport- en recreatiegebied, bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer", waarmee naar verwachting spoedig zal worden aangevangen. Hij betoogt dat het voorliggende plan deel moet uitmaken van een algehele herziening, zodat het sport- en recreatiegebied als geheel kan worden gezien en de wijzigingen in het planologisch regime voor het gebied consistent tot stand kunnen worden gebracht. Hij acht de verhouding tussen het voorliggende plan en het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" onduidelijk en rechtsonzeker, nu daarover geen bepalingen zijn opgenomen in het voorliggende plan. [appellant] voert ook aan dat het gebruikelijk is dat gemeenteraden beleid hebben vastgesteld ten aanzien van de vraag of een zogenoemd postzegelplan, zoals hier aan de orde, dan wel een meeromvattende herziening van een bestemmingsplan wordt vastgesteld. Hij stelt dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden die gebruikelijk worden gesteld aan de keuze voor een postzegelplan.

3.1. De raad heeft te kennen gegeven dat hij geen beleid heeft vastgesteld ten aanzien van de keuze voor het vaststellen van een bestemmingsplan met een plangebied van geringe of grote omvang. In de door [appellant] gestelde omstandigheid dat andere gemeenteraden daartoe wel zijn overgegaan, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad niet in redelijkheid ervoor heeft kunnen kiezen om een bestemmingsplan vast te stellen voor een gebied van geringe omvang. De raad is immers niet gebonden aan het beleid van een andere gemeenteraad. Het betoog faalt.

3.2. De raad komt beleidsvrijheid toe bij het bepalen van de begrenzingen van een bestemmingsplan. Deze vrijheid strekt echter niet zo ver dat de raad een begrenzing kan vaststellen die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

Het sport- en recreatiegebied is ongeveer 32 ha groot en bestaat onder meer uit een sportveld, tennisbanen, een recreatieplas, een golfbaan, een paintballarea, een camping, 35 blokhutten en een horecagebouw. Het voorliggende plan heeft uitsluitend betrekking op het horecagebouw en de gronden daar omheen. Voor de overige gronden van het sport- en recreatiegebied geldt het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer", dat door de raad is vastgesteld op 28 september 2006. De raad heeft te kennen gegeven dat het voorliggende plan is opgesteld naar aanleiding van uitspraken van de Afdeling en de rechtbank Noord-Nederland, en als doel heeft het bestaande horecagebouw als geheel als zodanig te bestemmen alsmede om het bestaande gebruik van het horecagebouw voor zelfstandige horeca toe te laten. De keuze van de raad om vooruitlopend op een algehele herziening reeds te voorzien in deze ontwikkelingen, acht de Afdeling niet onredelijk. Voorts is niet gebleken dat een zodanige ruimtelijke samenhang bestaat tussen de gronden binnen het plangebied en de gronden daarbuiten dat de raad niet voor deze planbegrenzing heeft mogen kiezen. Verder acht de Afdeling de omstandigheid dat voor de gronden buiten het plangebied het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" geldt, waarin een andere regeling voor het horecagebruik is opgenomen, niet rechtsonzeker. Het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" en de daarbij behorende planregels hebben geen betekenis voor de gronden binnen het plangebied van het voorliggende plan.

Gelet op het voorgaande geeft hetgeen [appellant] heeft aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vastgestelde planbegrenzing strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Het betoog faalt.

4. [appellant] betoogt dat het plan berust op tegenstrijdige uitgangspunten. Hiertoe voert hij aan dat in het raadsvoorstel staat dat het horecagebouw mag worden gebruikt zoals was bedoeld bij de vaststelling van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer". Volgens [appellant] heeft de raad toentertijd als uitgangspunt gehanteerd dat het horecagebouw niet voor zelfstandige horeca mag worden gebruikt. De raad wenst thans echter wel zelfstandige horeca toe te staan. [appellant] stelt dat de raad met zijn huidige standpunt ook voorbij gaat aan de uitspraak van de rechtbank Noord-Nederland van 25 april 2013, waarin is geoordeeld dat een zelfstandige horecafunctie niet is toegestaan op grond van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer". Verder wijst [appellant] erop dat het begrip zelfstandige horeca niet is gedefinieerd in de planregels. Hij voert aan dat in de planvoorschriften van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" is bepaald dat zelfstandige horeca niet is toegestaan. Nu die bepaling niet is gewijzigd, geldt die bepaling volgens hem ook voor het voorliggende plan.

4.1. Aan het plangebied zijn de bestemming "Recreatie - Dagrecreatie" en de aanduiding "horeca" toegekend.

Ingevolge artikel 1, onder 1.21, van de planregels wordt onder horecabedrijf verstaan een bedrijf, inrichting waar bedrijfsmatig dranken en/of etenswaren voor gebruik ter plaatse worden verstrekt.

Ingevolge artikel 1, onder 1.22, wordt onder horeca verstaan een horecabedrijf gericht op het verstrekken van maaltijden, alcoholische en niet-alcoholische dranken voor gebruik ter plaatse, zoals een restaurant, (eet)café e.d., inclusief vergaderruimtes, het houden van in pandige evenementen, waarbij ook elektronisch versterkte muziek is toegestaan, niet zijnde discotheken en nachtclubs.

Ingevolge artikel 3, lid 3.1, zijn de voor "Recreatie - Dagrecreatie" aangewezen gronden bestemd voor:

- a. dagrecreatieve voorzieningen;
- b. sportvoorzieningen en speelvoorzieningen;
- c. horeca met bijbehorende terrassen, ter plaatse van de functieaanduiding "horeca";

(...).

Ingevolge lid 3.2.1, onder a, mag ter plaatse van de functieaanduiding "horeca" het maximaal te bebouwen oppervlak niet meer bedragen dan 2000 m².

4.2. Zoals volgt uit overweging 3.2, zijn de bepalingen van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swarteland" niet van toepassing op het voorliggende plan. Voorts heeft de door [appellant] bedoelde uitspraak van de rechtbank Noord-Nederland van 25 april 2013 betrekking op de bepalingen van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swarteland". Uit die uitspraak kan daarom niet worden afgeleid dat in het voorliggende plan geen zelfstandige horeca mag worden toegestaan.

4.3. Uit artikel 3, lid 3.1, gelezen in samenhang met de begripsomschrijving van horeca en horecabedrijf in artikel 1 van de planregels van het voorliggende plan, volgt dat niet uitsluitend onzelfstandige horeca is toegelaten.

In het raadsvoorstel van het college van burgemeester en wethouders van 20 augustus 2013, dat behoort bij het bestreden besluit (hierna: het raadsvoorstel), staat dat met de vaststelling van het voorliggende plan de planologische regeling voor het horecagebouw in overeenstemming wordt gebracht met de feitelijke situatie. Op grond daarvan mag het horecagebouw worden gebruikt zoals bedoeld ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan in 2006. De raad heeft toegelicht dat in de planvoorschriften van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" weliswaar is bepaald dat het gebruik van het horecagebouw als zelfstandige horeca-inrichting niet is toegestaan, maar dat met die bepaling was beoogd te waarborgen dat niet alleen het horecagebouw zou worden ontwikkeld, maar het sportlandgoed als geheel. Met het voorliggende plan heeft de raad beoogd om het gebruik van het horecagebouw voor horeca-activiteiten die niet samenhangen met de sport- en recreatieactiviteiten in het gebied toe te staan.

Gelet op het voorgaande ziet de Afdeling in hetgeen [appellant] heeft aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat het plan op dit punt onzorgvuldig is voorbereid of een deugdelijke motivering ontbeert. Het betoog faalt.

5. [appellant] voert aan dat uit het bestreden besluit, noch uit enig ander stuk blijkt dat de raad alle betrokken belangen heeft afgewogen bij het nemen van het bestreden besluit.

5.1. In de plantoelichting zijn de aanleiding voor en het bedrijfsbelang van de exploitant van het sportlandgoed bij het vaststellen van het voorliggende plan uiteengezet. Onder punt 5 van het raadsvoorstel is ingegaan op de door [appellant] naar voren gebrachte zienswijze en daarmee op de belangen van [appellant]. In het bestreden besluit staat dat in de zienswijze geen aanleiding is gezien om wijzigingen in het ontwerpplan aan te brengen. Hetgeen [appellant] aanvoert, geeft geen aanleiding voor het oordeel dat de raad de bij het plan betrokken belangen niet heeft afgewogen. Het betoog faalt.

6. [appellant] stelt dat het plan vanwege de geluidsbelasting leidt tot een aantasting van zijn woon- en leefklimaat en betoogt dat ten onrechte geen akoestisch onderzoek is verricht. Hij voert aan dat uit de uitspraak van de Afdeling van 13 maart 2013, zaak nr. 201207579/1/A1, volgt dat in het akoestisch onderzoek

en de aanvulling daarop die ten grondslag liggen aan het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" niet is uitgegaan van de feitelijke situering van het horecagebouw. Hij betoogt - kort gezegd - dat de raad bij de vaststelling van het voorliggende plan opnieuw had moeten onderzoeken of het bestaande hoofdgebouw en de daarbij behorende terrassen vanuit akoestisch oogpunt aanvaardbaar zijn en dat de raad deze onderzoeksplicht niet kan doorschuiven naar de procedure voor het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor milieu. Dat in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (hierna: het Activiteitenbesluit milieubeheer), eisen worden gesteld aan de geluidsbelasting vanwege de horeca-inrichting laat volgens hem onverlet dat de raad bij de vaststelling van een bestemmingsplan de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de geluidsbelasting vanwege het horecagebouw moet onderzoeken en beoordelen.

6.1. De raad stelt zich op het standpunt dat de horeca-inrichting onder de werking van het Activiteitenbesluit milieubeheer valt en dat daarin geluidsnormen zijn opgenomen waaraan de inrichting moet voldoen. Hij stelt dat niet aannemelijk is gemaakt dat niet aan die normen kan worden voldaan. Daarnaast is het gebouw voorzien van geluidsisolatie. Verder stelt de raad dat uit de m.e.r.-beoordeling en het akoestisch onderzoek die aan het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swarteland" ten grondslag liggen, volgt dat de horeca-inrichting kan voldoen aan de geluidsnormen uit het Activiteitenbesluit milieubeheer. Ook stelt de raad dat wordt voldaan aan de aanbevolen afstand in de brochure "Bedrijven en milieuzonering" van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (hierna: de VNG-brochure) tussen het horecagebouw en de woning van [appellant].

6.2. In de uitspraak van 18 juni 2008, zaak nr. [200704458/1](#), betreffende het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swarteland", is overwogen dat het gebied dat volgens het plan voor horecabebouwing in aanmerking komt groter is dan dat waarop het akoestisch onderzoek van Stroop raadgevende ingenieurs B.V. van 20 september 2004 en de aanvulling daarop van 7 februari 2008 zijn gebaseerd en waar bij het maken van de m.e.r.-beoordeling vanuit is gegaan. Bij het maken van de m.e.r.-beoordeling is enkel uitgegaan van het horecagebouw zoals de initiatiefnemer dat heeft beschreven en niet van de planologische mogelijkheden die het plan biedt. Gelet op de omvang van de verschillen tussen beide voor zover het betreft de mogelijkheden en situering van bebouwing ten behoeve van een of meer horeca-inrichtingen en evenementenhallen, kon de uitgevoerde m.e.r.-beoordeling niet ten grondslag worden gelegd aan de vaststelling en goedkeuring van het plan. De Afdeling heeft voorts aanleiding gezien om de vernietiging te beperken tot het zuidelijke deel van het plandeel waar horecabebouwing is toegestaan. Hiertoe is overwogen dat het horecagebouw reeds is gerealiseerd op het noordelijke deel van het plandeel, overeenkomstig de uitgangspunten waarvan bij de opstelling van het akoestisch onderzoek en de m.e.r.-beoordeling is uitgegaan. Met deze situering van het horecagebouw kan blijkens het akoestisch onderzoek van 2004, aangevuld in 2008, aan de geluidseisen worden voldaan.

6.3. Nadien is gebleken dat het horecagebouw is gebouwd in afwijking van de daarvoor verleende bouwvergunning en dat het zuidelijke deel van het horecagebouw met een oppervlakte van 75 m² binnen het gedeelte van het bestemmingsplan "Sportlandgoed 't Swartemeer" staat waaraan bij voormelde uitspraak van de Afdeling goedkeuring is onthouden. In de uitspraak van 13 maart 2013, zaak nr. [201207579/1/A1](#), betreffende de weigering om handhavend op te treden tegen horeca-activiteiten in een deel van het horecagebouw, is overwogen dat het akoestisch onderzoek van 20 september 2004 niet aansluit op het feitelijk gerealiseerde hoofdgebouw en dat daaruit derhalve niet blijkt dat, voor zover het horecagebouw is gelegen binnen het gebied waaraan goedkeuring is onthouden, aan de geluidseisen kan worden voldaan.

Nu het voorliggende plan horecabebouwing mogelijk maakt ter plaatse van het gebied waaraan goedkeuring is onthouden, heeft de raad zich gelet op deze uitspraak niet in redelijkheid kunnen baseren op het akoestisch onderzoek van 20 september 2004. Het betoog slaagt.

6.4. De raad heeft zijn standpunt dat de horeca-inrichting voldoet aan de daarvoor geldende geluidsnormen uit het Activiteitenbesluit milieubeheer niet inzichtelijk gemaakt. Daarbij is van belang dat het aan de raad is om aan te tonen dat de horeca-inrichting aan die normen voldoet en niet aan [appellant] om het tegendeel te bewijzen. De raad dient immers de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een bestemmingsplan en de daarin opgenomen ontwikkelingen te onderbouwen. Voorts is niet gebleken dat de raad bij de vaststelling van het voorliggende plan heeft afgewogen of de geluidsbelasting vanwege het horecagebouw en de terrassen vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar kan worden geacht. Voor zover de raad

verwijst naar de VNG-brochure, wordt overwogen dat de afstanden die daarin zijn opgenomen richtafstanden betreffen en dat daarin geen rekening wordt gehouden met de cumulatieve geluidsbelasting ter plaatse van de woning van [appellant] vanwege het gehele sport- en recreatiegebied. Het betoog slaagt.

7. In hetgeen [appellant] heeft aangevoerd, ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit, voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Recreatie - Dagrecreatie" en de aanduiding "horeca", is vastgesteld in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht. Het beroep is gegrond, zodat het bestreden besluit in zoverre dient te worden vernietigd.

8. De raad heeft als nader stuk het ontwerp van het bestemmingsplan "Zwartemeer, Sportlandgoed" ingediend, dat op het gehele sport- en recreatiepark ziet en waarvan het plangebied van het voorliggende plan deel uitmaakt. Bijlage 5 van het ontwerpplan betreft het akoestisch rapport nr. 112104-06 "Akoestisch onderzoek Sportlandgoed Swartemeer B.V. in Zwartemeer" van 19 oktober 2012 van Stroop raadgevende ingenieurs B.V. (hierna: het rapport). De Afdeling ziet aanleiding om aan de hand van het rapport te bezien of de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand kunnen worden gelaten en overweegt hiertoe het volgende.

8.1. In het rapport staat dat het akoestisch onderzoek is opgesteld ten behoeve van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor het sportlandgoed. In het onderzoek is uitgegaan van de volgende geluidbelastende activiteiten: de horecagelegenheid, stemgeluid op buitenterrassen, sportveld en speelplaats, verkeersbewegingen, paintballspel, buggy rijden, grasmaaien, omroepinstallatie, strandactiviteiten, overige activiteiten (o.a. koelinstallatie, nachtgolf). Bij het beoordelen van de geluidsbelasting is uitgegaan van de geluidgrenswaarden die zijn opgenomen in de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. De conclusie van het rapport is dat in de representatieve bedrijfssituatie ter plaatse van de woning van [appellant] wordt voldaan aan de geluidsgrenswaarden van onderscheidenlijk 45, 40 en 35 dB(A) in onderscheidenlijk de dag-, avond- en nachtperiode. Ook wordt voldaan aan de maximale geluidniveaus van de geluidgrenswaarden.

8.2. Uit de bij het rapport behorende tekeningen waarop de meetpunten zijn aangeduid, volgt dat in het akoestisch onderzoek is uitgegaan van het bestaande horecagebouw met de bestaande terrassen. Het plandeel met de bestemming "Recreatie - Dagrecreatie" en de aanduiding "horeca" omvat echter een groter gebied dan uitsluitend het bestaande horecagebouw en de bestaande terrassen. In het plan is geen bepaling opgenomen die eraan in de weg staat dat het horecagebouw wordt verplaatst in de richting van de woning van [appellant] of dat de bestaande terrassen aanzienlijk worden uitgebreid. Het rapport sluit derhalve niet aan bij de maximale mogelijkheden van het voorliggende plan. Gelet hierop ziet de Afdeling geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten. Nu het ontwerpplan "Zwartemeer, Sportlandgoed" binnen een afzienbare periode zal worden vastgesteld, zoals de raad ter zitting te kennen heeft gegeven, ziet de Afdeling evenmin aanleiding om in het kader van finale geschillenbeslechting de raad op te dragen om het gebrek in het voorliggende plan te herstellen.

9. De raad dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het beroep gegrond;

II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Emmen van 26 september 2013 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Part. herz. bestemmingsplan Sportlandgoed 't Swartemeer", voor zover het betreft het plandeel met de bestemming "Recreatie - Dagrecreatie" en de aanduiding "horeca";

III. veroordeelt de raad van de gemeente Emmen tot vergoeding van bij [appellant] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1020,74 (zegge: duizendtweintig euro en vierenzeventig cent), waarvan € 974,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

IV. gelast dat de raad van de gemeente Emmen aan [appellant] het door hem voor de behandeling van het

beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 160,00 (zegge: honderdzig euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. Th.C. van Sloten, voorzitter, en mr. J.G.C. Wiebenga en mr. J. Kramer, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.I. Slagt, griffier.

w.g. Van Sloten w.g. Slagt
voorzitter griffier

Uitgesproken in het openbaar op 12 november 2014

618.